

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118287664
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6118287664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným 1/ U. S., nar. XX. XX. XXXX a 2/ U. J. S., nar. XX. XX. XXXX, obaja s trvalým pobytom A. XX, I. I., o zaplatenie 2 341,24 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/71//2018 - 153 zo dňa 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, v ktorej žalobu voči žalovanej 1/ zamietol zrušuje.
- II. Konanie voči žalovanej 1/ zastavuje.
- III. Žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanej 1/ nepriznáva.
- IV. Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, v ktorej žalobu voči žalovanému 2/ zamietol a vo výroku o trovách konania (druhý výrok) potvrdzuje.
- V. Žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (prvý výrok). Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (druhý výrok).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 2 341,24 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere (ďalej aj „zmluva“) poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 200 000,- Sk (6 638,78 Eur), ktorý žalovaní riadne a včas nesplácali. Dlžná suma predstavovala splatné splátky za obdobie od 20. júla 2016 do 20. apríla 2018 (deň konečnej splatnosti).

3. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia okrem iného zistil, že žalovaní 1/ a 2/ uzavreli dňa 02. 05. 2008 s pôvodným veriteľom zmluvu o úvere, pričom z dôvodu riadneho nesplácania úveru žalovanými, vyhlásil pôvodný veriteľ okamžitú splatnosť úveru, čo žalovaným oznámil listom zo dňa 20. 05. 2013. Následne dňa 27. 06. 2013 uzavrel pôvodný veriteľ so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postúpil na žalobcu aj pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/.

4. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2013 (ďalej aj „zákon o bankách“), § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a dospel k záveru, že z predložených dôkazov nevyplýva, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky preukázateľne vyzval žalovaných na úhradu dlžnej pohľadávky viac ako 90 dní pred plánovaným postúpením. Uviedol, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo datované na 20. 05. 2013, pričom postúpenie sa realizovalo v júni 2013 a teda medzi týmito úkonmi neuplynula doba 90 dní. Žalobca síce predložil výzvu pôvodného veriteľa na úhradu dlžnej sumy zo zmluvy zo dňa 22. 08. 2012, avšak nepredložil dôkaz o jej doručení žalovaným. Vzhľadom na uvedené mal prvoinštančný súd za to, že neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa žalobcovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto postúpenie pohľadávky bolo absolútne neplatným právnym úkonom. Z uvedeného dôvodu nemohlo platne prejsť právo zo zmluvy na žalobcu a okresný súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Nakoľko žalovaným žiadne trovy nevznikli, okresný súd im náhradu trov nepriznal.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie, event. aby ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Poukázal na § 92 ods. 8, § 89 ods. 1 zákona o bankách a na čl. 1 bod 7 zmluvy v spojení s bodom 14.2 VOP. Podľa neho, nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení citovaného zákona, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne. V bode 14.2. VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené mal za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vedené pod sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02. 05. 2017, sp. zn. 10Co/76/2016 zo dňa 07. 12. 2016, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05. 10. 2016, sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05. 10. 2016, sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25. 08. 2016 a sp. zn. 10Co/57/2017 zo dňa 08. 02. 2018 a taktiež Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017 zo dňa 10.01.2018. Záver súdu o nepreukázaní dodržania podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách považoval za absurdný v rozpore so základnými súkromnoprávnymi princípmi. Nesúhlasil s nedostatkom svojej aktívnej vecnej legitímácie. Bol toho názoru, že v konaní bolo preukázané, že žalovaní boli v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a to napriek výzve banky zo dňa 22. 08. 2012 a následne aj výzve zo dňa 20. 04. 2013 označenou ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Rovnako poukázal na to, že žalovaní doručenie predmetnej výzvy zo dňa 22. 08. 2012 žiadnym spôsobom nespochybnili. V tomto smere poukázal na ustanovenie § 153 ods. 1 CSP o nepopretí skutkových tvrdení protistranou, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/124/2018 - 97 zo dňa 04. 12. 2018.

8. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

9. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP len v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej 1/ v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie voči nej žalobu zamietol podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil a konanie voči žalovanej 1/ v zmysle § 167e zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) zastavil a zároveň rozsudok okresného súdu v časti, ktorou žalobu voči žalovanému 2/ zamietol podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd po predložení spisu na rozhodnutie o odvolaní lustráciou v Obchodnom vestníku zistil, že pred vyhlásením napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu, Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 2OdK/524/2019 zo dňa 22. 05. 2019 vyhlásil konkurz na majetok žalovanej 1/ a zároveň rozhodol o zbavení dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Uvedené rozhodnutie

bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 108/2019 dňa 06. 06. 2019. Dňa 10. 09. 2019 JUDr. Viera Cibulová ako správca dlžníka po zistení, že do 90 dní od vyhlásenia konkurzu sa neprihlásil žiaden veriteľ oznámila, že konkurz vyhlásený na majetok dlžníka sa zrušuje. Týmto oznámením zverejneným v Obchodnom vestníku č. 174/2019 dňa 10. 09. 2019 došlo v zmysle § 167v ods. 2 ZKR k zrušeniu konkurzu dlžníka.

11. Podľa § 167e ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevyhmáhatelnú (§ 166b).

12. Z citovaného ustanovenia § 167e ZKR vyplýva, že zákonným dôsledkom vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, v tomto prípade na žalovanú 1/, je zastavenie konania. Účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku, čo v prejednávanej veci bolo v prípade žalovanej 1/ dňa 22. 05. 2019. Keďže účinky vyhlásenia konkurzu nastali pred vyhlásením napadnutého rozsudku okresného súdu, v čase jeho vydania neboli pre vydanie preskúmaného rozhodnutia okresného súdu splnené procesné podmienky na to, aby konal so žalovanou 1/. Preto rozsudok súdu prvej inštancie nemal byť vo vzťahu k žalovanej 1/ vydaný a konanie malo byť súdom prvej inštancie voči žalovanej 1/ zastavené. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP v časti prvého výroku týkajúceho sa žalovanej 1/ zrušil a konanie voči žalovanej 1/ zastavil.

13. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej 1/ vyhláseného podľa § 167 a nasl. ZKR je, že súd musí bez zbytočného odkladu rozhodnúť o zastavení konania, ak je jeho predmetom pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevyhmáhatelnú. V predmetnom prípade vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, čo znamená, že v zmysle § 166a ZKR išlo o pohľadávku, ktorú možno uspokojiť iba v konkurze. Keďže účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku a tieto nastali ešte pred vyhlásením napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd preto podľa § 167e ZKR konanie voči žalovanej 1/ zastavil.

14. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že konkurz vyhlásený na žalovanú 1/ bol zrušený oznámením správcu konkurznej podstaty zverejneným v Obchodnom vestníku č. 174/2019 dňa 10. 09. 2018, teda skončil dňom 11. 09. 2019 zrušením konkurzu. V zmysle ustanovenia § 167v ods. 4 zákona ZKR zrušením konkurzu zanikli účinky konkurzu uvedené v § 167b ods. 1, § 167c ods. 2 a 3 a § 167d ZKR. Výkladom tohto ustanovenia a contrario účinok konkurzu uvedený v § 167e ZKR nezanikol, preto vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej 1/ neumožňuje iný postup súdu ako povinnosť konanie zastaviť.

15. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že prvoinštančný súd dospel vo vzťahu k žalovanému 2/ k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými žalobcom v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní nedošlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 CSP). Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní, odvolací súd nepovažuje za opodstatnené z dôvodu, že súd prvej inštancie sa s nimi už náležite vysporiadal vo svojom rozhodnutí, pričom žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu.

18. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávacom spore bolo správne.

19. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

20. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 06. 2013 vo vzťahu k postúpeniu spornej pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a. s. voči žalovanému 2/ z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere na žalobcu pre nesplnenie podmienok podľa § 92 ods. zákona o bankách, ktorého prvá a druhá veta ku dňu 23. októbra 2015 zneli: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.“ Z uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 ZKR (v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky) jednoznačne vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, t. j. omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie (podľa odvolacieho súdu časť druhej vety za bodkočiarkou sa vzťahuje len na možnosť banky postúpiť pohľadávku aj napriek jej čiastočnej úhrade v prípade, ak omeškanie klienta presiahlo jeden rok, nemá však vplyv na povinnosť banky písomne vyzvať dlžníka na plnenie). Účelom uvedeného ustanovenia je ochrana klientov pred postúpením pohľadávky voči nim pred splnením na subjekty, ktoré nepodliehajú dohľadu národnej banky. Zákonné predpoklady na vznik práva postúpiť pohľadávku musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky napriek nesplneniu zákonných podmienok predstavuje postup v rozpore so zákonom, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok (vo vzťahu k tejto pohľadávke) podľa § 39 OZ. Podľa odvolacieho súdu predstavuje uvedené ustanovenie špeciálnu úpravu vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky v OZ. Zamietnutie žaloby žalobcu z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie v dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok vo vzťahu k spornej pohľadávke voči žalovanému 2/ okresným súdom bolo preto vecne správne.

21. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že žalovaní boli výzvou zo dňa 22. 08. 2012 vyzvaní na úhradu dlžnej pohľadávky viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, pričom doručenie tejto výzvy žalovaní v konaní pred okresným súdom nijako nespochybnili, k tomu odvolací súd uvádza nasledovne. Nakoľko na žalovanú 1/ bol vyhlásený konkurz tak, odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodov uvedených vyššie. Vo vzťahu k tvrdeniu o zaslaní predmetnej výzvy zo dňa 22. 08. 2012 odvolací súd uvádza, že žalobca nepredložil dôkaz, že predmetná výzva bola zasielaná žalovanému 2/, na č. I. spisu 123 a č. I. 142 sa síce nachádza predmetná výzva, avšak adresátom je výlučne žalovaná 1/ a teda vo vzťahu k žalovanému 2/ ani nebola zo strany žalobcu predložená takáto výzva.

22. Odvolací súd záverom uvádza, že podmienky pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu sú upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom uvedené ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 OZ upravujúceho postúpenie pohľadávky právnou normou *lex specialis*, ktorá sa uplatní prednostne. Dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky,

ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou, alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

23. V tomto prípade bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako banky pred postúpením pohľadávky písomne vyzvať dlžníka (žalovaných 1/ a 2/) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovaným 1/ a 2/, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca ako postupník, ktorému banka pohľadávku postúpila, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie postupníka (žalobcu). Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, v ktorom konštatoval, že „rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ“.

24. Keďže žalobca nepreukázal doručenie výzvy žalovanému 2/ v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, okresný súd dospel k správneému záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky, ktorou mal pôvodný veriteľ voči žalovaným 1/ a 2/ postúpiť pohľadávku na žalobcu, je absolútne neplatná. Z tohto dôvodu bol správny záver súdu prvej inštancie v časti ktorej žalobu voči žalovanému 2/ z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ v celom rozsahu, teda aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je výrokom závislým podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. Zastavenie konania procesne zavinila žalovaná 1/ (tým, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz), na základe čoho odvolací súd aplikoval ustanovenie § 167e ods. ZKR, a preto by mala žalovaná 1/ v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP znášať povinnosť náhrady trov konania. Pokiaľ však účelom osobného bankrotu, o ktorý v danom prípade ide, je možnosť zbavenia sa svojich záväzkov v prípade predĺženia, resp. umožnenia predĺženým fyzickým osobám zbaviť sa svojich záväzkov, túto skutočnosť považoval odvolací súd za dôvod hodný osobitného zreteľa na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Vzhľadom na uvedené odvolací súd žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania s poukazom na § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalovanej 1/ nepriznal. V konečnom dôsledku ani v prípade uplatnenia princípu úspechu v spore žalobcovi, v konaní neúspešnému, by nárok na náhradu trov konania voči žalovanej 1/ nepatrilo.

27. O trovách odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému 2/ rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol síce v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo by mu proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovanému 2/ žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, a preto mu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).